

ຄວາມຢ້ານກົວ ຄືຫວັງ?

(ອ່ານມັດທາຍ 14: 22- 36) ແລະ (ມັດທາຍ 14:27)

ຄວາມຢ້ານກົວ ມີດືຫຍັງແດ່? ແລະມີຫຍັງແດ່ດີ ຢູ່ໃນຄວາມຢ້ານກົວ!

ວັນນຶ່ງທ່ານ ຊາເລສ ສະເປີເຈິນ ຊຶ່ງເປັນນັກເທດ ທີ່ມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງ ທີ່ສຸດ ໃນສັຕະວັດທີ 19, ໄດ້ຍິນຢູ່ແຈຖນິນແຫ່ງ ນຶ່ງໃນກຸງລອນດອນ ປະເທດອັງກິດ. ເພິ່ນມີຄວາມຢ້ານກົວບໍ່ກ້າຍ່າງຂ້າມທາງ. ໃນເວລານັ້ນຖນິນກໍອັງອໍຫຼາຍ ມີທັງ ຣິດມ້າ, ຣິດຍິນ, ຣິດແທກຊີ, ຣິດຂົນສົ່ງ; ຊຶ່ງຄົນຂັບຣິດເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ່າງກໍແລ່ນດ້ວຍຄວາມໄວປະເພດທີ່ວ່າ ຖ້າເກີດຕໍາ ກັນ ກໍຕ້ອງຄໍ້າກິນໃນທັນທີ ເພາະໃນສມັຍນັ້ນ ບໍ່ມີກົດໝາຍ ຄວບຄຸມຄວາມໄວໃນການຂັບຂີ່.

ເມື່ອມີຄົນຕາບອດຄົນນຶ່ງມາຮ້ອງຂໍ ຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອນໍາທ່ານ ສະເປີເຈິນ ໃຫ້ພາຂ້າມທາງ, ທ່ານກໍປະຕິເສດບໍ່ໄດ້, ດັ່ງ ນັ້ນ ທັງສອງຄົນຈຶ່ງພາກັນຂ້າມຖນິນໄປອີກດ້ານນຶ່ງ ດ້ວຍຄວາມປອດພ້ຍ.

ຄວາມຢ້ານກົວມີພະລາງອໍານາດຫຼາຍ, ມັນເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຮົາເປັນເປັ້ງລ່ອຍໄປ, ມັນສາມາດບັງຄັບຜູ້ໃຫຍ່, ແລະເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍເກີດຄວາມຢ້ານກົວ. ພຣະເຈົ້າ ຊົງເຂົ້າພຣະທັຍດີໃນເຮືອງນີ້. ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ພຣະອົງຍັງມີ ຄວາມອິດທິນຕໍ່ພວກເຮົາອີກດ້ວຍ. ພຣະອົງຊົງປະທານຄວາມເຊື່ອໃຫ້ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຊ່ວຍເຮົາເອົາຊະ ນະຄວາມຢ້ານກົວ.

ໃນພຣະທັມມັດທາຍ ບົດທີ 14 ພຣະເຢຊູ ຊົງຫ້າມບັນດາອັຄະສາວິກ ທີ່ມີຄວາມຢ້ານກົວ ດ້ວຍຖ້ອຍຄໍາທີ່ກ່າວວ່າ: "ເຂົາບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໄປ ພວກທ່ານຈຶ່ງລຽງເຂົາສາ" ໃນຂໍ້ທີ 17. ພຣະອົງຊົງຕໍາໜິພວກເພິ່ນອີກວ່າ "ໂອ, ຜູ້ມີຄວາມ ເຊື່ອນ້ອຍ ເປັນຫວັງຈຶ່ງສົງສັຍ" ໃນຂໍ້ທີ 31. ພຣະອົງມີພຣະປະສົງຕໍ່ ພວກເພິ່ນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ ໃຫ້ກາຍເປັນຜູ້ມີ ຄວາມເຊື່ອທີ່ເຂັ້ມແຂງ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ຄວາມຢ້ານກົວຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອປັບປຸງພັທະນາຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ຂຶ້ນ. ພວກເຮົາອາດຈະເປັນເໝືອນ ທ່ານ ສະເປີເຈິນ ທີ່ຍິນຢູ່ແຈຖນິນໃນກຸງລອນດອນທີ່ເອົາຊະນະຄວາມຢ້ານກົວ ດ້ວຍການຊ່ອຍເຫຼືອຄົນອື່ນ. ຫຼືພວກເຮົາ ອາດຈະເປັນເໝືອນບັນດາພວກອັຄະສາວິກ. ພວກເຮົາອາດຈະຮູ້ສຶກດີວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຕໍາໜິພວກເຮົາ. ແຕ່ວ່າທຸກຄັ້ງທີ່ພຣະອົງຊົງຕິສອນພວກເຮົາ ແມ່ນ ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ທີ່ນັ້ນ ກັບພວກເຮົາ ສເມີ (ເຮັບເຮີ 13:5).

ການແກ້ບັນຫາ ເື່ອງຄວາມຢ້ານກົວ

ຂໍພຣະຄໍາ ໃນບົດເພງສັນລະເສີນ 18:4-6, 28-29; 23:1-6; 27:1-3; 4-34; 4-10; 56:1-11; ຕໍ່ໄປນີ້ກ່າວວ່າ ຢ່າງໃດແດ່ກ່ຽວກັບຄວາມຢ້ານກົວ. ຈຶ່ງເລືອກເອົາຂໍ້ນຶ່ງແລະທ່ອງຈໍາໃຫ້ໄດ້ເສັ້ງແຕ່ວັນນີ້. ຈຶ່ງເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ຄຣິດ, ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຢ້ານກົວຂອງທ່ານເຊົາເມື່ອຍສາ.